

PRAZIOMEK

MATERIAŁY POMOCNICZE
DLA NAUCZYCIELI

PRAZIOMEK

PRAZIOMEK

Opracowanie: Aleksandra Korczak

TEMAT

NA TROPIE PRZYGODY! POZNAJEMY NASZĄ OKOLICĘ

ETAP KSZTAŁCENIA

szkoła podstawowa (klasy I–IV)

PRZEDMIOT

edukacja wczesnoszkolna, język polski, historia, lekcja wychowawcza

CZAS TRWANIA

45 minut lekcji wprowadzającej, 2–5 dni na realizację scenariusza (zależnie od liczby i wieku dzieci czynnie realizujących scenariusz oraz uczestniczących w grach wieńczących projekt)

PODSTAWA PROGRAMOWA

- wzmacnianie poczucia tożsamości indywidualnej, kulturowej, narodowej, regionalnej i etnicznej
- rozbudzanie ciekawości poznawczej uczniów oraz motywacji do nauki
- poszukiwanie, porządkowanie, krytyczna analiza oraz wykorzystanie informacji z różnych źródeł

CELE LEKCJI

podkreślenie atrakcyjności wątku przygodowego, przywiązanie do bohaterów, kształtowanie postawy dociekliwości i ciekawości

METODY PRACY

metoda projektu, metoda stacji, praca w grupach

MATERIAŁY POMOCNICZE

przybory plastyczne (kredki, długopisy, kartki itd.), komputer z dostępem do internetu

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Zapowiedz dzieciom, że w najbliższym czasie będą się uczyły „przygodowo”. Przedstaw im cele przedsięwzięcia:

1. Poznajemy fakty dotyczące naszej okolicy i jej historii.
2. Uczymy się zgodnie i skutecznie współpracować.

Zadaniem klasy jest przygotowanie sześciu stacji badawczych, najlepiej na zewnątrz szkoły, w plenerze (np. na boisku, na dziedzińcu szkolnym, ewentualnie w sali gimnastycznej), i zaproszenie do odwiedzin dzieci z innego oddziału (jeśli zdecydujesz się na współpracę z innymi oddziałami). Odwiedzający będą rozwiązywali zadania w 2–4-osobowych grupach.

Każda stacja badawcza zostanie przygotowana przez osobną drużynę – grupę dzieci liczącą od 3 do 6 osób. Przez stację należy rozumieć stanowisko (wystarczy szkolna ławka z akcesoriami), przy którym na odwiedzających będą czekały gry lub zagadki dotyczące waszej okolicy. Celem jest odwiedzenie każdego z nich i wykonanie zadań przygotowanych przez drużyny.

Realizacja niniejszego przedsięwzięcia może przebiegać na przynajmniej trzy sposoby.

1) W OBRĘBIE JEDNEJ KLASY

Ustawcie ławki w taki sposób, aby stworzyć sześć stacji badawczych, o których mowa w scenariuszu. Poproś, by każda drużyna przygotowała swoje stanowisko, a następnie zachęć dzieci do odwiedzania innych stacji i rozwiązywania zagadek. Zwróć uwagę, że przy każdej stacji musi być przynajmniej jeden strażnik z danej drużyny – osoba, która podaje prawidłowe rozwiązania zagadek, objaśnia, co należy zrobić, ewentualnie przyznaje pieczętki lub odznaki za wykonanie zadania. Zwracaj uwagę, aby dzieci zmieniały się w obsadzie funkcji strażnika. Jeśli masz pod opieką liczną klasę, zaleć uczniom wykonywanie zadań w parach.

2) JAKO WYDARZENIE WEWNĄTRZSKOLNE

Jeśli masz do dyspozycji dużą przestrzeń – np. zalecaną wcześniej salę gimnastyczną, dziedziniec szkolny, boisko, aulę – nie wahaj się i zaproś do udziału rówieśnicze klasy (poinformuj nauczycieli opiekujących się danymi oddziałami o czasie potrzebnym na zwiedzenie stacji badawczych). Młodsze dzieci powinny sobie poradzić z rozwiązaniem zadań przy sześciu stacjach w jednej godzinie zegarową, starszym prawdopodobnie wystarczy

jedna godzina lekcyjna. Twoja klasa będzie wówczas pełniła funkcję gospodarza przedsięwzięcia. Niewątpliwą zaletą tej wersji realizacji scenariusza jest duma uczniów organizujących wydarzenie dla pozostałych klas.

3) NA DWIE KLASY

Umów się z innym dydaktykiem na wspólną realizację stacji badawczych. Z pewnością dwa oddziały, nawet rówieśnicze, stworzą zupełnie odmienne stanowiska z różnymi zestawami zadań. Możecie się umówić na wzajemne odwiedziny: najpierw klasa A jest gospodarzem, a klasa B odwiedza i rozwiązuje zadania, później na odwrót. Powiedz dzieciom, jakie stacje mają zostać utworzone.

STACJA BOTANICZNA:

Drużyna botaniczna ma się dowiedzieć, jakie drzewa, krzewy i kwiaty są typowe dla zamieszkiwanego przez was regionu Polski. Dzieci powinny stworzyć zielnik, klaser albo album z liśćmi lub kwiatami do rozpoznawania (najlepiej własnoręcznie zebranymi, ale mogą to też być fotografie).

STACJA TROPICIELI:

Tropiciele to grupa dzieci, które lubią zwierzęta. Mają pozyskać jak najwięcej informacji o lokalnych gatunkach zwierząt, wybrać 3–5 z nich (najlepiej takie, które naprawdę można spotkać na spacerze) i przygotować ilustrowane zagadki dotyczące tych zwierzęcych bohaterów, np.: „Ile waży gołąb?“, „Czy zając zjadłby dżdżownicę?“. Zestaw zagadek warto ozdobić rysunkami lub zdjęciami znalezionymi w internecie.

STACJA FOTOGRAFICZNA:

Drużyna fotografów ma zrobić zdjęcia okolicy, wydrukować je i wymyślić do nich zagadki, np. „Co to za budynek?“. Dzieci mogą także przygotować zgadywanki eliminacyjne, np. zestawy zdjęć, spośród których tylko jedno zostało wykonane w waszej miejscowości; należy odgadnąć, o które chodzi.

STACJA KARTOGRAFICZNA:

Efektowna stacja kartograficzna musi być owocem pracy grupy sprawnych rysowników. Dzieci mają stworzyć mapę okolicy z nazwami ulic do wpisania, a następnie skserować tę uzupełniankę w takiej liczbie egzemplarzy, by wystarczyło dla wszystkich odwiedzających. Uwaga! Zadanie może się okazać zbyt trudne dla dzieci z młodszych klas. Jeśli chcesz im ułatwić jego rozwiązanie, poproś drużynę kartografów, aby przygotowała na osobnej kartce wykaz nazw ulic, tak by uczestnicy musieli tylko wpisać je w odpowiednie miejsca.

STACJA HISTORYCZNA:

Zadaniem drużyny historyków jest wyszukanie jak największej liczby interesujących faktów dotyczących przeszłości waszej miejscowości i stworzenie wystawki – gazetki oraz quizu z pytaniami do niej. Szczególnie cenne będą walory wizualne wystawki: stare fotografie i pocztówki, artykuły wycięte z czasopism, godło waszej gminy. Zależnie od specyfiki miejscowości mogą to być informacje dotyczące lokalnych fabryk, kopalni czy wydarzeń historycznych.

STACJA BIOGRAFICZNA:

Drużyna biografów ma przeprowadzić wywiad z wybranym bohaterem z okolicy. To ma być ktoś, kto zrobił coś dobrego dla społeczności, albo po prostu ciekawa osobistość, np. miejscowy pisarz, lekarz, nauczyciel, wójt gminy. Odwiedzający tę stację czytają lub oglądają wywiad (jeżeli bohater zgodził się na sfilmowanie i odtwarzanie wywiadu podczas wydarzenia), a następnie opisują, kim sami chcieliby zostać, gdy dorosną, aby móc pomagać mieszkańcom swojej miejscowości. Opisy własnego „ja” z przyszłości są wrzucane do skrzynki w stacji biograficznej. Po zakończeniu zabawy dzieci lub nauczyciele wybierają najciekawsze prace.

Możesz utworzyć także drużynę artystyczną, która nie będzie dysponowała własną stacją, ale przygotuje nagrody do rozdawania za poprawne rozwiązanie zadań, jak choćby papierowe medale z napisem „znawca ...” (należy wpisać nazwę miejscowości) lub inne wyróżnienia do rozdawania przy konkretnych stacjach, np. pieczątki czy odznaki „przyjaciel zwierząt”, „znawca historii”, „zielarz na medal”. Żeby dodatkowo zmotywować dzieci, nauczyciel może je zaopatrzyć w kartki z miejscami na poszczególne pieczątki (w załączeniu tabelka do zbierania pieczętek).

Jak wiadomo, istnieją rozmaite metody dzielenia dzieci na grupy zadaniowe. W tym przypadku najtrafniejsza wydaje się metoda kapitanów: spośród chętnych wybierz sześciu kapitanów (jeśli powołujesz drużynę artystyczną – siedmiu), zapisz ich imiona na tablicy przy konkretnych stacjach, a następnie poproś, by kolejni kapitanowie wybierali sobie do zespołu po jednym koleżce lub koleżance. Jeżeli liczebność klasy to umożliwi, pozwól ostatnim dwojgu albo trojgu dzieciom wybrać drużynę, do której chcą należeć (zmniejszysz ich żal, że zostały ostatnie). Jeśli chcesz uniknąć sporów, możesz wybrać metodę losowania – przygotuj karteczki z nazwami „drużyna botaników”, „drużyna biografów” itd.

W załączeniu znajdują się instrukcje do wydrukowania i wręczenia członkom poszczególnych zespołów.

Jedna godzina lekcyjna powinna wystarczyć, aby objaśnić uczniom, na czym polega przedsięwzięcie, oraz podzielić je na grupy, w których będą wykonywały zadania. Nie zapomnij podać terminu, w którym stacje badawcze mają być gotowe.

Nadzoruj pracę w grupach: podpowiadaj, gdzie znaleźć informacje, jak ozdobić każdą stację, pomóż ustalić, ile pytań ma przygotować dana grupa (zależy to od liczby odwiedzających). Najłatwiej zaplanować zwiedzanie stacji badawczych następująco: wizytuje je jedna klasa przez 45 minut, a wówczas drużyna botaniczna, tropiciele, fotograficzna i historyczna przygotowują po 10 zagadek.

Metoda projektowa wymaga samodzielnej pracy po godzinach szkoły, ale jeśli możesz, wybierz się z dziećmi na spacer po waszej miejscowości, aby pozostawić im jak najmniej pracy domowej. Dzięki krótkiej wycieczce botanicy pozyskają rośliny do zielnika, a fotografowie zrobią zdjęcia. Możesz też odwiedzić z dziećmi miejsce, w którym biografowie spotkają kogoś, z kim umówią się na wywiad lub nawet go przeprowadzą.

Po rozwiązaniu zadań w stacjach badawczych przeprowadź z dziećmi rozmowę, dzięki której podsumujesz wyniki ich pracy, a jednocześnie powiąsz ich osiągnięcia z obejrzanym filmem *Praziomek*. Proponowane pytania do rozmowy:

- Dlaczego sir Lionel Frost tak bardzo chciał należeć do klubu myśliwych? Dlaczego ludzie lubią należeć do jakiejś grupy?
- Czym by się różniły efekty waszej pracy, gdybyście pracowali pojedynczo?
- Co bardziej wpływa na człowieka: przyroda czy cywilizacja? To, co naturalne, czy to, co sztuczne?
- Dlaczego tak ważne jest poznawanie własnej przeszłości?
- Co was zaskoczyło w poznawaniu własnej okolicy?
- Która stacja wydaje się wam najważniejsza? Dlaczego?
- Gdybyście mieli znowu organizować stacje badawcze, co byście zmienili, dodali? A może z czegoś byście zrezygnowali?
- Jak myślicie: czy poznawanie przestrzeni, w której się żyje, ma w sobie coś z patriotyzmu?
- Gdybyśmy mieli stworzyć siódmą stację, to jaką?
- Jakie zasady moglibyśmy wymyślić, aby praca w grupach przebiegała zgodnie i sprawniej?

Missing Link™ and © 2018 ShangriLa Films LLC. All Rights Reserved.

Missing Link™ and © 2018 ShangriLa Films LLC. All Rights Reserved.

Missing Link™ and © 2018 ShangriLa Films LLC. All Rights Reserved.

INSTRUKCJE DLA DRUŻYN

WITAJCIE, BOTANICY!

Czy wiecie, że w Polsce istnieją setki gatunków kwiatów? Wśród nich są kwiaty zupełnie wyjątkowe – rosną jedynie w niektórych częściach naszego kraju. Czy wiecie, które rośliny są charakterystyczne dla waszego regionu?

Przygotujcie stację botaniczną, przy której na odwiedzających będzie czekał zielnik z roślinami do rozpoznawania. Mogą to być liście okolicznych drzew lub zerwane przez was kwiaty. Nauczcie się porządnie ich nazw, abyście umieli odpytać waszych gości bez żadnej ściągawki!

Jeśli jesteście prawdziwymi miłośnikami przyrody, nie wahajcie się ozdobić wasze stanowisko zebranymi roślinami.

WITAJCIE, TROPICIELE!

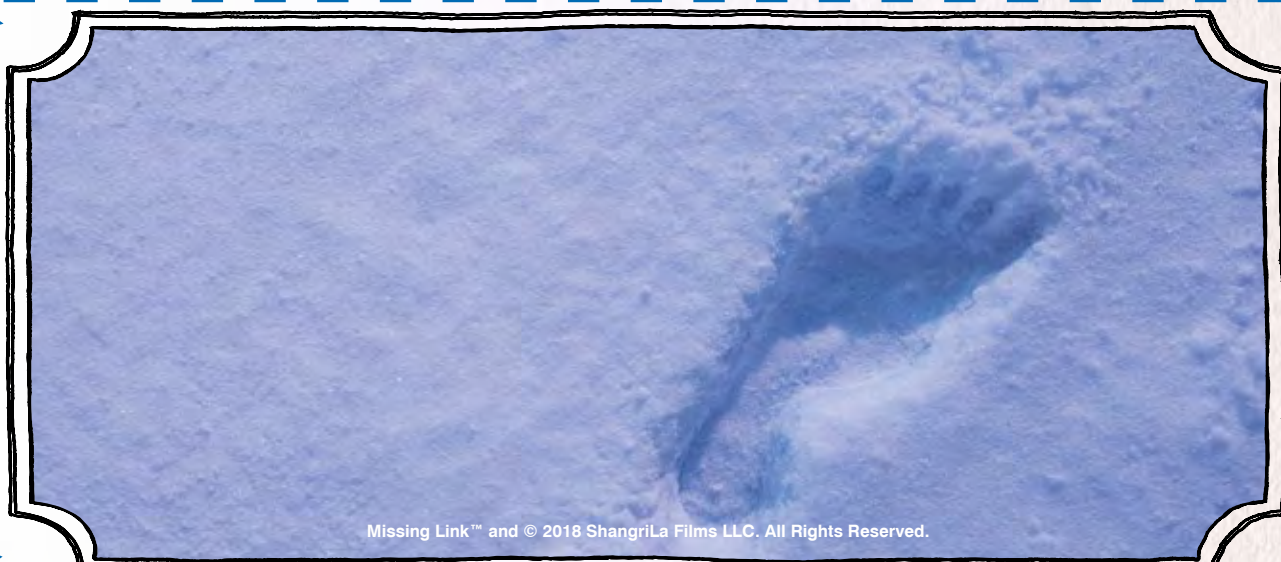
Jeśli kochacie zwierzęta, na pewno niektórzy spośród was mają psy albo koty. A co z nieoswojonymi zwierzętami? Je też lubicie?

Przygotujcie stację tropicieli, przy której na odwiedzających będą czekały ilustracje dzikich zwierząt, które można spotkać w waszej okolicy. Wystarczy, że wybierzeć 3–5 gatunków. Ale to nie wszystko! Musicie też przygotować rozmaite pytania dotyczące tych stworzeń. Przykładowe pytania: „Ile waży gołąb?“, „Czy zając zjadłby dżdżownicę?“.

WITAJCIE, FOTOGRAFOWIE!

Lubicie spacerować? Jeśli tak, to świetnie, bo wasze zadanie wymaga wyprawy w teren! Musicie wykonać i wydrukować zdjęcia Waszej okolicy, a także wymyślić do nich zagadki, np. „Co to za budynek?“. Możecie też przygotować zestawy zdjęć, spośród których tylko jedno zostało wykonane w waszej miejscowości, i kazać waszym gościom odgadnąć, o które chodzi.

INSTRUKCJE DLA DRUŻYN (AWERS)

INSTRUKCJE DLA DRUŻYN

WITAJCIE, KARTOGRAFOWIE!

Czy wiedzieliście, że kartografia to sztuka opracowywania map? Czekają na was naprawdę niezwykle zadania!

Poproście kogoś dorosłego, by pomógł wam znaleźć, np. w internecie, mapę waszej okolicy. Narysujcie ją, ale nie wpisujcie nazw ulic. To będzie zadanie waszych gości! Dzięki przygotowanej przez was uzupełnianej mapie uczniowie lepiej poznają swoją okolicę. Pod nadzorem dorosłego użyjcie kserokopiarki, by przygotować wiele egzemplarzy waszej mapy.

WITAJCIE, HISTORICY!

Waszym zadaniem jest wyszukanie jak największej liczby interesujących faktów dotyczących przeszłości waszej miejscowości i stworzenie wystawki – gazetki oraz pytań do niej. Postarajcie się o stare fotografie i pocztówki, artykuły wycięte z czasopism, narysowane albo wydrukowane gołdo waszej gminy. Zależnie od tego, gdzie mieszkacie, możecie przygotować informacje dotyczące lokalnych fabryk, kopalni czy wydarzeń historycznych.

Dzięki wam uczniowie dowiedzą się dużo o historii miejsca, w którym żyjecie.

WITAJCIE, BIOGRAFOWIE!

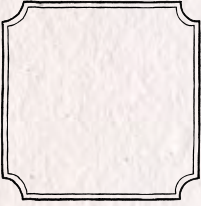
Informacje biograficzne to informacje o życiu jakiejś osoby. Macie znaleźć kogoś ciekawego, kto mieszka w waszej miejscowości i zrobił tu dużo dobrego. Przeprowadźcie z tą osobą wywiad. Mogą to być: miejscowy pisarz, lekarz, nauczyciel, wójt gminy. Odwiedzający waszą stację będą czytać lub oglądać wywiad (jeżeli Wasz bohater zgodził się na sfilmowanie i odtwarzanie wywiadu podczas wydarzenia), a następnie opisz, kim sami chcieliby zostać, gdy dorosną, aby móc pomagać mieszkańcom waszej miejscowości. Przygotujcie dla gości kartki i długopisy do pisania, a także pudełko, do którego będzie można wrzucić gotowe opisy własnego „ja” z przyszłości. Potem je przeczytajcie i wybierzcie najciekawsze!

INSTRUKCJE DLA DRUŻYN (AWERS)

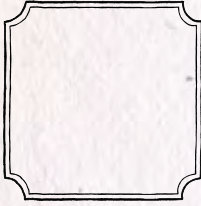

TABELKA DO ZBIERANIA PIECZĄTEK

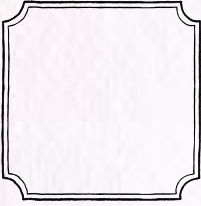
STACJA
BOTANICZNA

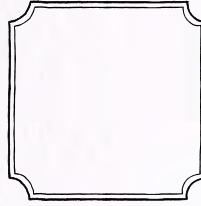
STACJA
TROPICIELI

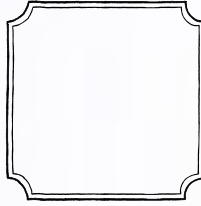
STACJA
FOTOGRAFICZNA

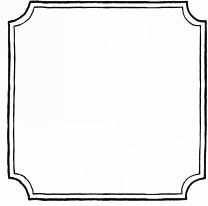
STACJA
KARTOGRAFICZNA

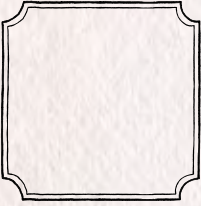
STACJA
HISTORYCZNA

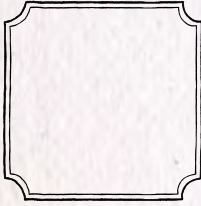
STACJA
BIOGRAFICZNA

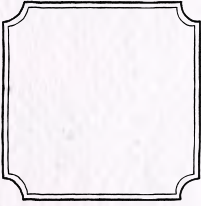
STACJA
BOTANICZNA

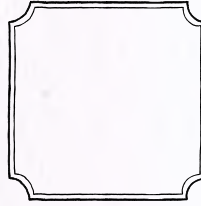
STACJA
TROPICIELI

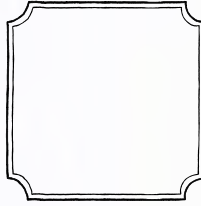
STACJA
FOTOGRAFICZNA

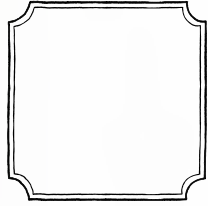
STACJA
KARTOGRAFICZNA

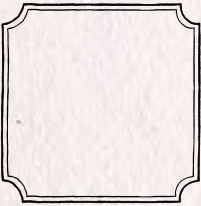
STACJA
HISTORYCZNA

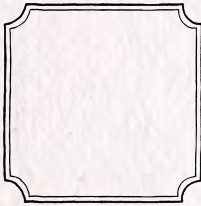
STACJA
BIOGRAFICZNA

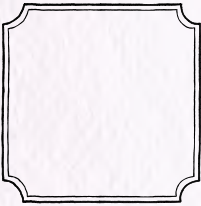
STACJA
BOTANICZNA

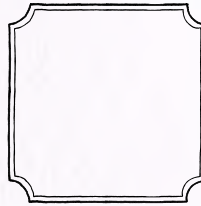
STACJA
TROPICIELI

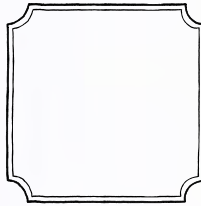
STACJA
FOTOGRAFICZNA

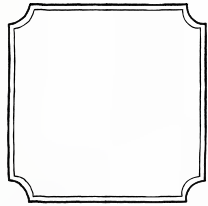
STACJA
KARTOGRAFICZNA

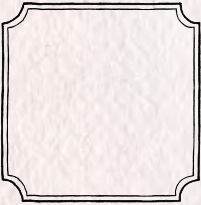
STACJA
HISTORYCZNA

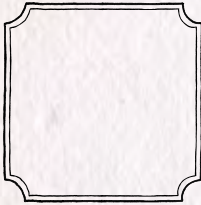
STACJA
BIOGRAFICZNA

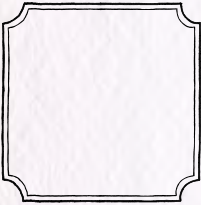
STACJA
BOTANICZNA

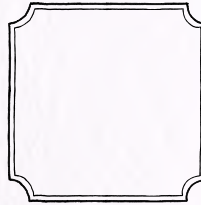
STACJA
TROPICIELI

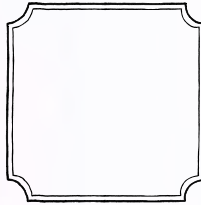
STACJA
FOTOGRAFICZNA

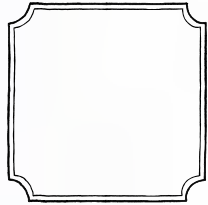
STACJA
KARTOGRAFICZNA

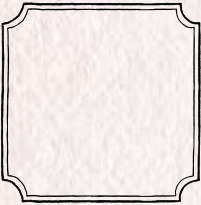
STACJA
HISTORYCZNA

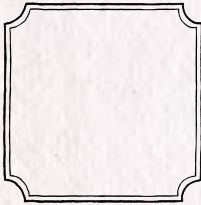
STACJA
BIOGRAFICZNA

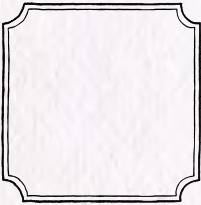
STACJA
BOTANICZNA

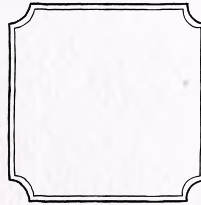
STACJA
TROPICIELI

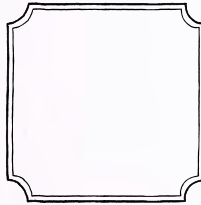
STACJA
FOTOGRAFICZNA

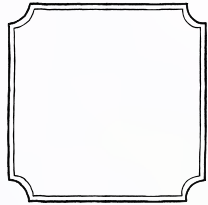
STACJA
KARTOGRAFICZNA

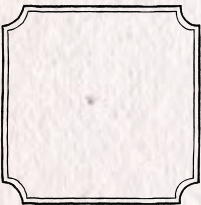
STACJA
HISTORYCZNA

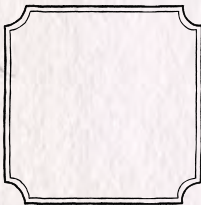
STACJA
BIOGRAFICZNA

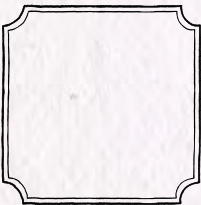
STACJA
BOTANICZNA

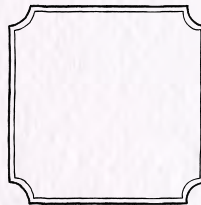
STACJA
TROPICIELI

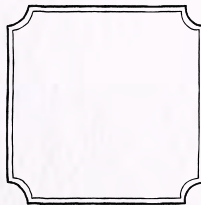
STACJA
FOTOGRAFICZNA

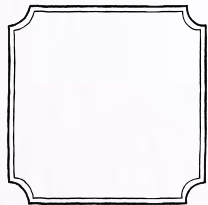
STACJA
KARTOGRAFICZNA

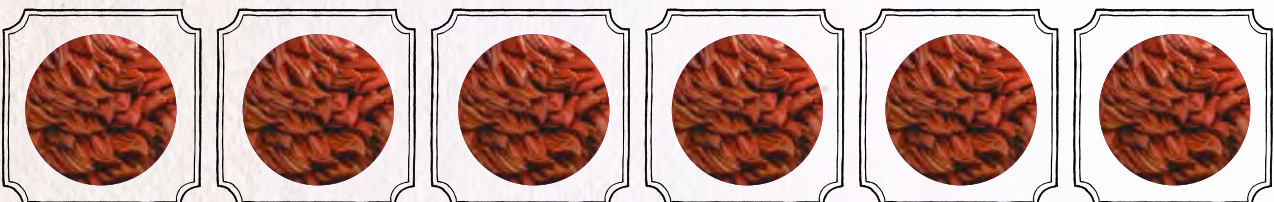
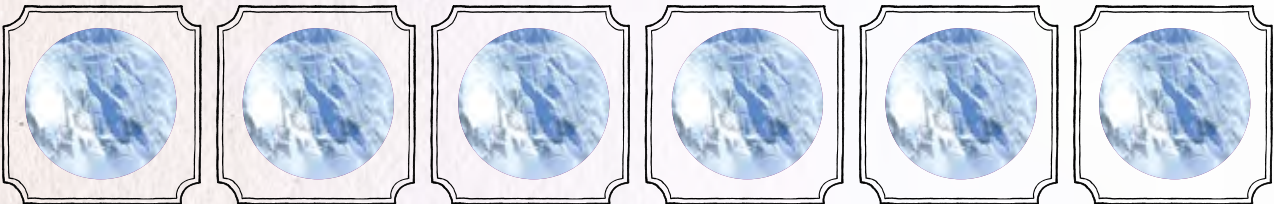
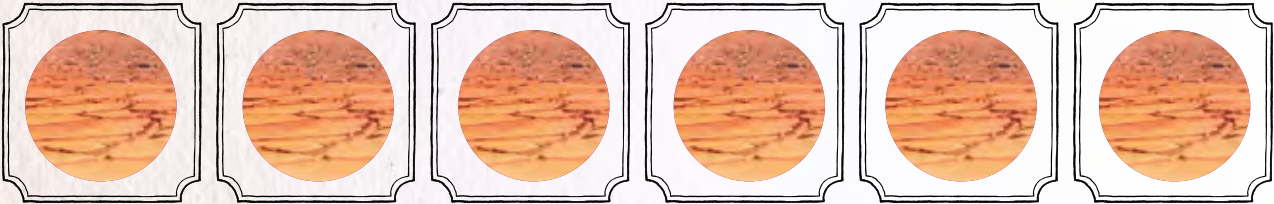
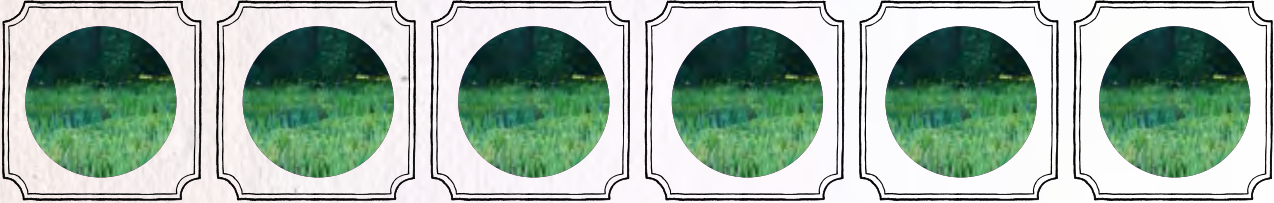
STACJA
HISTORYCZNA

STACJA
BIOGRAFICZNA

TABELKA DO ZBIERANIA PIECZATEK (AWERS)

PRAZIOMEK

Opracowanie: Anna Kawalska

TEMAT

CZY MOGĘ BYĆ TYM, KIM CHCĘ?

ETAP KSZTAŁCENIA

szkoła podstawowa (klasy I-IV)

PRZEDMIOT

edukacja wczesnoszkolna, lekcja wychowawcza

CZAS TRWANIA

1 godzina lekcyjna

SALA

sala klasowa (najlepiej, jeżeli krzesła będą ustawione w kole, co daje możliwość prowadzenia rozmów w grupie oraz zabawy ruchowej)

PODSTAWA PROGRAMOWA

Cele warsztatu są zgodne z celami kształcenia ogólnego w szkole podstawowej:

- formowanie u uczniów poczucia godności własnej osoby i szacunku dla godności innych osób
- rozwijanie umiejętności krytycznego i logicznego myślenia, rozumowania, argumentowania i wnioskowania
- wszechstronny rozwój osobowy ucznia przez pogłębianie wiedzy oraz zaspokajanie i rozbudzanie jego naturalnej ciekawości poznawczej
- kształtowanie postawy otwartej wobec świata i innych ludzi
- ukierunkowanie ucznia ku wartościom

Umiejętności według podstawy programowej:

- sprawne komunikowanie się w języku polskim
- praca w zespole

CEL OGÓLNY

kształtowanie otwartej i akceptującej postawy wobec różnorodności osób i zjawisk, zwrócenie uwagi uczniów na umowność stereotypów, zachęcenie do uważnego spojrzenia na to, jak opowiadamy o sobie i innych

PRAZIOMEK

CELE SZCZEGÓŁOWE

- Uczeń/uczennica wie, że ma prawo do bycia sobą oraz do własnego rozwoju zgodnego ze swoimi zainteresowaniami.
- Uczeń/uczennica zwraca większą uwagę na sposób mówienia o innych oraz o samym sobie.
- Uczeń/uczennica ma otwartą, nieoceniającą postawę względem nowych osób.
- Uczeń/uczennica rozumie, że może należeć do różnych grup i budować poczucie wspólnoty z różnymi osobami.
- Uczeń/uczennica wie, co to jest stereotyp i uprzedzenie oraz jak one działają.

METODY PRACY

praca w grupach, dyskusja na forum, zabawa ruchowa, plastyczna praca indywidualna

MATERIAŁY POMOCNICZE

kartki flipchartowe, markery, wydruki zdjęć z załącznika numer 1 (opcjonalnie), kartki A4 lub wydruki z załącznika numer 2, kredki/flamastry (można też poprosić dzieci, by przyniosły swoje przybory szkolne)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. WPROWADZENIE: WRAŻENIA PO FILMIE *PRAZIOMEK*

Forma pracy: praca w parach, omówienie na forum

Czas trwania: 5 minut

Przywitaj się z dziećmi. Przypomnij, że ostatnio oglądaliście film *Praziomek*. Zachęć uczniów, by przez dwie minuty porozmawiali w parach na temat filmu, i zadaj im pytania pomocnicze z poniższej listy. Powiedz, że będziesz odmierzać czas. Poinformuj, że najpierw przez minutę jedna osoba będzie odpowiadała na pytania, a przez drugą minutę – druga osoba. Poproś dzieci, by nie oceniały tego, co mówi ich kolega/koleżanka z pary, ale by po prostu słuchały tego, co ma do powiedzenia partner.

Pytania pomocnicze:

1. Czy podobał ci się film? Co ci się podobało?
2. Jakie sceny zapamiętałeś/zapamiętałaś z filmu? Jaką scenę wywołała u Ciebie emocje, np. czy była smutna, czy wesoła?
3. Który z bohaterów najbardziej ci się podobał? Co Cię zaniepokoiło, co Ci się podobało w tym bohaterze/tej bohaterce? Który z bohaterów jest Ci bliski?

Na zakończenie spytaj, komu łatwiej było słuchać, a kto wolał mówić. Zadaj pytanie o to, w których parach obie osoby wybrały tego samego bohatera, a w których innego. Dzieci mogą odpowiadać poprzez podniesienie ręki. Powiedz, że podczas tych zajęć będziecie rozmawiać o tym, kim jesteście, o tym, że każdy ma prawo być sobą. Poinformuj uczniów, że będziecie rozmawiać o bohaterach filmu, ale będzie też okazja do tego, by poznać siebie nawzajem, a może także dowiedzieć się czegoś nowego o sobie samym.

2. BOHATEROWIE FILMU W OCZACH SWOICH I INNYCH OSÓB

Forma pracy: praca w grupach, omówienie na forum

Czas trwania: 15 minut

Przypomnij uczestnikom imiona bohaterów i bohaterki filmu i powiedz, że teraz będziecie się zastanawiać, kim oni byli oraz jak byli postrzegani przez inne osoby. Poinformuj, że będziecie pracować w grupach, i podziel klasę na sześć kilkusobowych drużyn. Przy podziale możesz się posłużyć metodą odliczania lub użyć pociętych zdjęć bohaterów z załącznika numer 1. Każdy losuje jeden kawałek obrazka, a następnie dołącza do dzieci, które mają inne elementy tego samego zdjęcia.

Każda grupa pracuje nad analizą jednego z bohaterów: dwie grupy odpowiadają na pytania dotyczące sir Lionela Frosta, dwie – dotyczące pana Linka/Praziomka/Susan,

PRAZIOMEK

a dwie ostatnie analizują Adelinę Fortnite. Uczniowie zapisują swoje odpowiedzi na kartkach flipchartowych. Jeśli pracujesz z młodszymi dziećmi, które jeszcze nie piszą, mogą one odpowiadać ustnie.

Pytania do opracowania w grupach:

GRUPA NUMER 1: Kim był sir Lionel Frost? Co robił? Jakie miał cechy charakteru?

GRUPA NUMER 2: Jak postrzegali sir Lionela Frosta członkowie towarzystwa naukowców? Jak zachowywali się względem niego?

GRUPA NUMER 3: Kim był Praziomek? Jakie miał cechy charakteru? Jak się zachowywał?

GRUPA NUMER 4: Jak postrzegali Praziomka inni, ludzie, którzy go nie znali? Co yeti sądziły o Praziomku?

GRUPA NUMER 5: Kim była Adelina? Jakie miała cechy charakteru? Jak się zachowywała?

GRUPA NUMER 6: Jak postrzegały Adelinę inne osoby, obcy ludzie? Jak zinterpretowali scenę, w której Praziomek trzymał Adelinę na rękach? Co chcieli zrobić?

Gdy uczestnicy odpowiedzą na pytania, poproś, by reprezentanci/reprezentantki grup po kolei przedstawili efekty swojej pracy. W ramach podsumowania zaproponuj dzieciom, aby spojrzały na opisy wszystkich osób i porównały, czy to, kim byli bohaterowie, jak sami się postrzegali oraz co było dla nich ważne, pokrywa się z tym, co inni ludzie o nich myśleli i jak ich widzieli. Zapytaj uczniów, jak myślą: skąd wynika ta różnica? Czym kierowały się w ocenie bohaterów filmu osoby, które ich nie znały? Porozmawiajcie o tym, że obcy oceniali bohaterów, kierując się głównie ich wyglądem oraz tym, że należeli oni do jakiejś grupy. Na przykład: uważali, że Praziomek jest straszny, myśleli, że jest agresywny, gdyż był dużym stworem, jakiego wcześniej nie widzieli, sądzili, że Adelina potrzebuje pomocy i jest bezbronna tylko dlatego, że jest kobietą. Powiedz, że obcy ludzie i yeti kierowali się stereotypami. Spytaj dzieci, czy wiedzą co to jest. Wyjaśnij, że stereotyp to uproszczony opis całej dużej grupy ludzi, wrzucanie wszystkich do jednego worka i przypisywanie takich samych cech wszystkim, np. kobiety są słabe, uczniowie klasy IV c są zdolni itp. Stereotypy nie są prawdziwe.

Zwróć również uwagę na to, że różne obce osoby i yeti w zachowaniu względem bohaterów filmu kierowały się uprzedzeniami. Ludzie żywili do nich określone uczucia, np. bali się ich lub czuli się od nich lepsi (jak np. yeti w stosunku do Praziomka, a ludzie z towarzystwa naukowców – do sir Lionela Frosta), mimo że tak naprawdę wcale ich nie znali i nie próbowali poznać. Byli zamknięci na poznawanie nowych osób, a także mało otwarci na nowe idee, inny sposób myślenia Lionela. Chcieli pozostać w swoim zamkniętym gronie.

W drugiej części omówienia zapytaj dzieci, dlaczego sir Lionel Frost chciał należeć do towarzystwa naukowców oraz dlaczego Praziomek chciał odnaleźć yeti i z nimi

zamieszkać. Porozmawiajcie o tym, że Lionel chciał się czuć ważny, doceniony, a Praziomek był samotny. Obaj myśleli, że są podobni do osób i yeti z grup, do których chcieli należeć. Zastanówcie się, dlaczego w końcu zrozumieli, że to nie jest ich miejsce. Ważne, by zwrócić uwagę na to, że zrozumieli to, gdy poznali ludzi z towarzystwa i yeti, stwierdzili, że nie podoba im się ich zachowanie, że nie pasują do siebie mimo pozornych podobieństw. Zauważ, że trójka bohaterów – Lionel Frost, Adelina i Praziomek – stworzyła swoją grupkę. Zapytaj dzieci, pod jakim względem byli oni różnorodni, a co ich łączyło. Porozmawiajcie o tym, że chociaż bohaterowie różnili się płcią, gatunkiem, a nawet cechami charakteru, łączyło ich podejście do ludzi, to, że lubili przygody oraz darzyli siebie wzajemną sympatią i chcieli sobie pomagać.

3. PODOBNI I RÓŻNI – MOŻEMY NALEŻEĆ DO WIELU GRUP

Forma pracy: zabawa ruchowa, podsumowanie na forum

Czas trwania: 5 minut

Powiedz, że w tej zabawie uczniowie będą mieli okazję dowiedzieć się czegoś o innych, a może także sami zastanowić się nad rzeczami, nad którymi się jeszcze nie zastanawiali. W dwóch końcach sali ustaw po jednym krześle. Powiedz dzieciom, że ich zadaniem będzie stawać przy krześle, które reprezentuje wypowiedziane przez ciebie zdanie. Następnie poproś, by przy jednym krześle stanęły osoby, które urodziły się w pierwszej połowie roku (czyli od stycznia do końca czerwca), a przy drugim – ci, którzy urodzili się w drugiej połowie roku. Po tym, jak uczestnicy się ustawią, poproś, aby popatrzyli, obok kogo stoją. Następnie powtórz polecenie, posługując się zdaniami z listy. Do ćwiczenia dodaj wymyślone przez siebie pary zdań, pasujące według ciebie do grupy, z którą pracujesz. Możesz również przygotować zdjęcia przedstawiające sporty lub sceny z filmów, o których wiesz, że oglądają je dzieci z tej klasy.

1. Kto z was mieszka na tyle blisko szkoły, że chodzi do niej piechotą, niech stanie przy pierwszym krześle. Kto mieszka dalej od szkoły i jeździ do niej autobusem lub samochodem, niech stanie przy drugim krześle.
2. Kto z was najbardziej lubi grać w gry komputerowe, niech stanie przy pierwszym krześle. Osoby, które wolą oglądać filmy, niech staną przy drugim krześle.
3. Miłośnicy kotów niech staną przy krześle numer jeden. Miłośnicy psów niech staną przy krześle numer dwa.
4. Osoby, które wolą sporty wodne, stają przy pierwszym krześle. Osoby, które wolą sporty zimowe – przy krześle numer dwa.

Na koniec dowiedz się, czy ktoś chciałby spytać o coś grupę. Ochotnicy i ochotniczki zadają pytanie, a prowadzący pomaga je sformułować tak, aby instrukcja była jasna dla innych. Przypomnij, jakie pytania padły w czasie gry. Zapytaj grupę, które z tych rzeczy wybieramy sami, a które nie są zależne od nas. Zwróć również uwagę, że w tym ćwiczeniu zależnie od pytania zmieniał się skład grup, w których dzieci stały. W życiu także należymy do wielu grup i do różnych osób jesteśmy podobni pod różnymi względami. Możemy się cieszyć naszą różnorodnością.

4. MAM PRAWO BYĆ SOBĄ I POZNAWAĆ SIEBIE

Forma pracy: graficzna praca indywidualna, przedstawienie na forum

Czas trwania: 15 minut

Przypomnij scenę, w której Praziomek z pomocą sir Lionela Frosta wybiera swoje imię. Porozmawiaj z dziećmi na ten temat. Dlaczego Praziomek chciał mieć imię? Co doradził mu Lionel: aby czym się kierował w wyborze? Jakie imię wybrał Praziomek? Dlaczego na początku zdziwiło to Lionela Frosta? Dlaczego zgodził się na pomysł Praziomka? Porozmawiajcie o tym, że Praziomek pragnął mieć imię, gdyż jest to ważna część tego, kim jesteśmy; nie chciał, aby określano go jedynie nazwą gatunku, do którego należy, albo zwracano się do niego bezosobowo. Lionel poradził mu, by wybrał imię, które ma dla Praziomka znaczenie, wiąże się dla niego z pozytywnymi emocjami, z ważną osobą. Zdziwił się, gdy Praziomek wybrał imię dziewczęce, ale poparł ten wybór, bo wiedział, że to imię jest dla niego ważne. Zapytaj dzieci, co sądzą na ten temat. Czy Praziomek miał prawo wybrać sobie imię?

Zapytaj dzieci, czy my możemy wybrać swoje imię. Powiedz, że kiedy się rodzimy, nasi rodzice dają nam imię, więc go nie wybieramy. Ale zawsze możemy wybrać formę imienia, którą ktoś będzie się do nas zwracał, np. Anna, Ania, Andzia. Możemy także wybrać swoją ksywkę, przezwisko. W dorosłym życiu każdy ma prawo zmienić swoje imię i niektórzy to robią. Zapytaj uczniów, o czym możemy decydować. Możemy decydować np. o tym, jak się zachowujemy, czym się interesujemy, o swoich marzeniach, o tym, kim chcemy zostać w przyszłości.

Zapytaj dzieci, co to znaczy być sobą. Czy jest to ważne? Dlaczego czasem okazuje się to niełatwe? Skąd wiemy, kim jesteśmy, co lubimy? Porozmawiajcie krótko o tym, że bycie sobą jest bardzo ważne i każdy ma do tego prawo. Udawanie kogoś innego jest męczące, a osoby, które to robią, nie czują się szczęśliwe. Nie zawsze jest to łatwe, tak jak nie było łatwe dla naszych bohaterów, których nie chcieli zaakceptować naukowcy i yeti. Postacie z filmu znalazły jednak osoby, z którymi dobrze się czuły i dzieliły zainteresowania oraz które ich lubiły i akceptowały. Bohaterowie dowiedzieli się tego wszystkiego o sobie, próbując czegoś nowego, poznając innych ludzi. My również możemy poznawać siebie samych dzięki temu, że próbujemy różnych rzeczy i patrzymy, czy sprawiają nam one przyjemność, czy są dla nas dobre, korzystne. Adelina odkryła, że chce podróżować i wyruszyć w samotną wyprawę, by dowiedzieć się o sobie jeszcze więcej.

Powiedz dzieciom, że teraz każdy będzie miał chwilę na to, by zastanowić się, kim jest i co jest dla niego ważne, oraz podzielić się tym z innymi osobami z klasy. Rozdaj flamastry/kredki (lub poproś o ich wyjęcie) i kartki A4. Możesz rozdać wydruki z załącznika numer 2 lub narysować na tablicy wzór i powiedzieć uczniom, by sami podzielili kartkę według niego. Poproś, aby na środku kartki każda osoba napisała swoje imię w formie, w jakiej lubi, lub przezwisko, ksywkę, z którą się utożsamia, albo wymyśliła sobie w tym momencie nowe imię/ksywkę. Poproś, żeby każdy napisał lub narysował na pięciu polach kartki odpowiedzi na poniższe pytania. Gdy pracuje się z młodszymi dziećmi lub gdy zostało mało czasu, można zmniejszyć liczbę rzeczy, które uczestnicy mają wypisać/narysować.

PRAZIOMEK

POLE 1: Co mi się podoba w innych ludziach, co w nich cenię? (Na przykład: przyjaźń, to, że ktoś jest miły).

POLE 2: Czego chcę się dowiedzieć, czego nowego chcę spróbować? (Na przykład: chcę spróbować jazdy konnej, zjeść ślimaka, pojechać do Brazylii).

POLE 3: Co lubię? (Na przykład: jeździć na rowerze, oglądać filmy).

POLE 4: Kim chciałbym/chciałabym być w przyszłości? (Ważne, by podkreślić, że chodzi o to, jak ktoś myśli w danym momencie, że to może się zmienić).

POLE 5: Co jest dla mnie ważne, co chcę wam o sobie dzisiaj powiedzieć? (Dzieci mają dowolność: jeżeli ktoś ma z tym trudność, można zadać dziecku pytania pomocnicze, np. jaki kolor lubi, czy ma rodzeństwo, zwierzę).

Kiedy dzieci skończą, zróbcie wystawę waszych prac. Można je powiesić na sznurku lub położyć na podłodze. Następnie poproś, aby każdy stanął przy swojej pracy i powiedział imię/ksywkę, które napisał, oraz jedną wybraną rzecz o sobie. Przed czytaniem uprzedź dzieci, że jest bardzo ważne, aby nie rozmawiać, gdy inni się przedstawiają, i aby ostatnia osoba miała takie same szanse na bycie wysłuchaną uważnie oraz w życzliwej i przyjaznej atmosferze jak osoba pierwsza. Poproś dzieci, by nie komentowały tego, co inni mówią, i by każde wystąpienie nagradzały krótkimi brawami. Zadbaj o dynamiczny, a jednocześnie staranny przebieg tej części.

5. RUNDKA KOŃCOWA

Forma pracy: rundka

Czas trwania: 5 minut

Zaproś uczniów do końcowej rundki. Poproś każde dziecko, by po kolei powiedziało jedno zdanie o tym, co zapamiętało z zajęć, co było dla niego ważne, co mu się podobało.

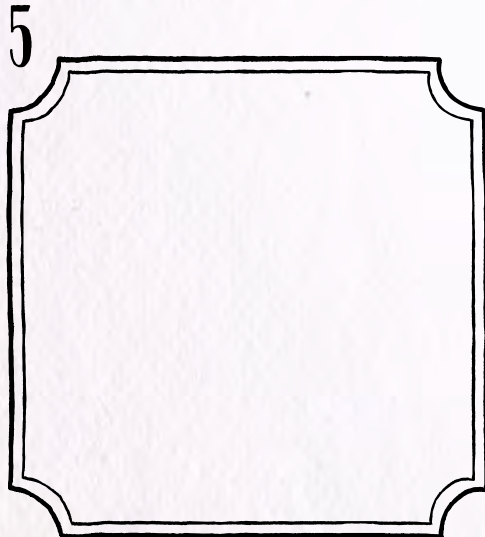
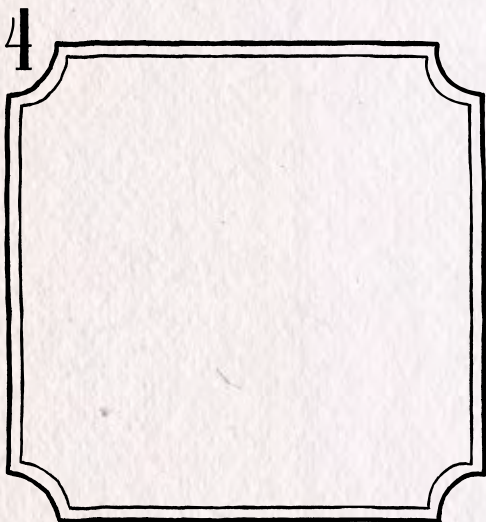
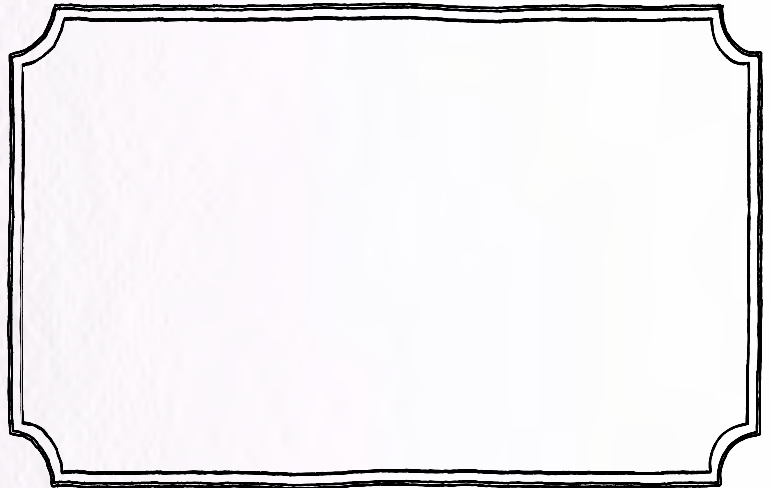
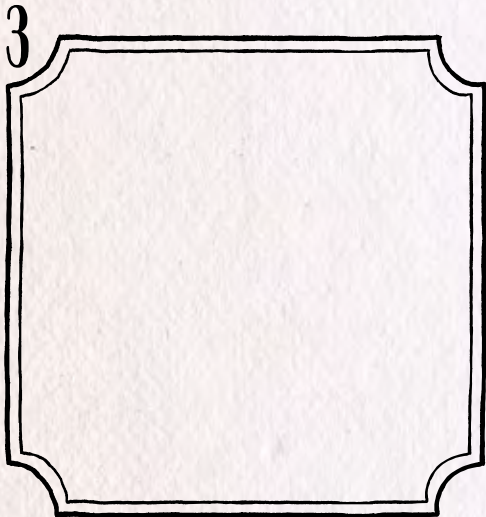
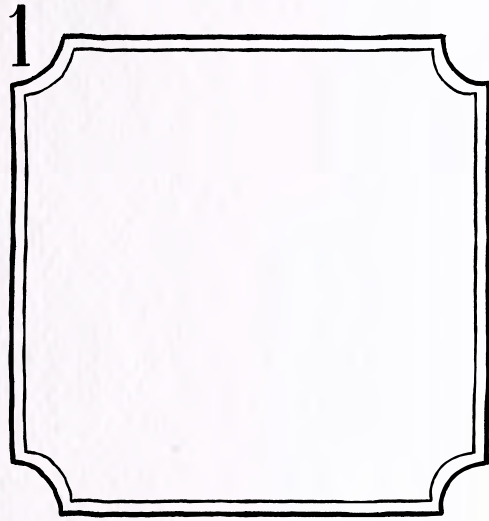
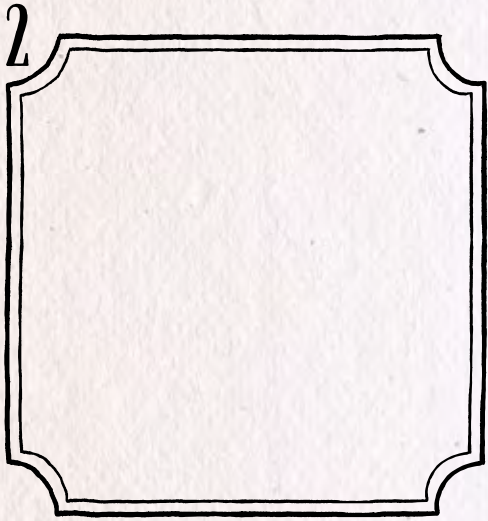
ZALĄCZNIK 1

ZALĄCZNIK 1 (AWERS)

ZAŁĄCZNIK 2

Załącznik 2 (AWERS)

PRAZIOMEK

Missing Link™ and © 2018 ShangriLa Films LLC. All Rights Reserved.

W KINACH OD 22 KWIETNIA

Materiały pomocnicze dla nauczycieli
przygotowane przez
Centrum Edukacji Obywatelskiej

Warszawa 2019

— CEO —
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

Więcej informacji na FB; Kino to bajka.